Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2026)0203

Motverkande av transnationellt förtryck – i riktning mot en EU-strategi för att skydda Europas suveränitet och demokratiska värden

Europaparlamentets resolution av den 16 Juni 2026 om motverkande av transnationellt förtryck – i riktning mot en EU-strategi för att skydda Europas suveränitet och demokratiska värden (2025/2179(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, som fastslår EU:s grundläggande värden människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna,

– med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 3 och 21,

– med beaktande av det ökande transnationella förtrycket och medlemsstaternas ansvar att skydda alla människor som är bosatta på deras territorium,

– med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,

– med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

– med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 83 och 215,

– med beaktande av FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna från 1998,

– med beaktande av resolutionerna från FN:s råd för mänskliga rättigheter av den 4 april 2025 *Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age* och av den 1 juli

2025 *Civil society space*,

– med beaktande av rapporten från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om transnationellt förtryck[1], som offentliggjordes den 18 juni 2025,

– med beaktande av uttalandet av den 13 januari 2025 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om förbättrat skydd för människorättsförsvarare,

– med beaktande av årsrapporten från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt rapporterna från högkommissariens kontor och generalsekreteraren *A/HRC/60/62: Cooperation with the United Nations, its representatives and mechanisms in the field of human rights – Report of the Secretary General*, från september 2025,

– med beaktande av FN:s vägledning *Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations 'Protect, Respect and Remedy' Framework*, som stöds av resolution 17/4 av den 16 juni 2011 från FN:s råd för mänskliga rättigheter,

– med beaktande av det uttalande från en grupp oberoende människorättsexperter inom FN som offentliggjordes den 22 januari 2025 och som ger uttryck för deras oro över att praxis med rättegångar i den tilltalades utevaro sprider sig i Belarus,

– med beaktande av den preliminära granskning som åklagarmyndigheten vid Internationella brottmålsdomstolen genomfört av situationen i Republiken Litauen/Republiken Belarus (ICC-01/24-1),

– med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare, som antogs i juni 2004 och uppdaterades 2008, samt sin resolution av den 16 mars 2023 om EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare[2],

– med beaktande av rådets slutsatser av den 27 januari 2025 om EU:s prioriteringar i FN:s forum för mänskliga rättigheter 2025,

– med beaktande av rådets slutsatser av den 30 januari 2026 om EU:s prioriteringar i FN:s forum för mänskliga rättigheter 2026,

– med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati 2020–2024, förlängd till 2027,

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression.

2 EUT C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster)[3],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859[4] (direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet),

– med beaktande av EU:s årsrapporter 2024 och 2025 om mänskliga rättigheter och demokrati i världen,

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 november 2025 *EU:s strategi för civilsamhället* (COM(2025)0790),

– med beaktande av sin rekommendation av den 15 juni 2023 till rådet och kommissionen efter undersökningen av påstådda överträdelser och missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten i fråga om användningen av Pegasus och liknande spionprogram[5],

– med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 12 november 2025 *Europeiskt demokratiförsvar: att främja starka och motståndskraftiga demokratier* (JOIN(2025)0791),

– med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 5 juni 2025 *En internationell digital strategi för Europeiska unionen* (JOIN(2025)0140),

– med beaktande av sin resolution av den 13 november 2025 om åtgärder mot transnationellt förtryck av människorättsförsvarare[6],

– med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2026 om bekämpning av straffrihet genom EU-sanktioner, inbegripet det globala EU-systemet för sanktioner avseende mänskliga rättigheter (”EU:s Magnitskijlag”)[7],

– med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2022 om utländsk

---

3 EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.
4 EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.
5 EUT C, C/2024/494, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.
6 Antagna texter, P10_TA(2025)0258.
7 Antagna texter, P10_TA(2026)0015.

inblandning i alla demokratiska processer i Europeiska unionen, inbegripet desinformation[8],

– med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2023 om utländsk inblandning i alla demokratiska processer i Europeiska unionen, inbegripet desinformation[9],

– med beaktande av arbetet i sitt särskilda utskott för det europeiska demokratiförsvaret,

– med beaktande av Internationella kriminalpolisorganisationens (Interpol) konstitution, särskilt artikel 2, enligt vilken organisationen ska agera i enlighet med den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,

– med beaktande av G7-ledarnas uttalande den 17 juni 2025 om transnationellt förtryck och G7-flerpartsdialogen om transnationellt förtryck i februari 2025,

– med beaktande av kommunikén från G7-ländernas utrikesministermöte av den 19 april 2024 om att ta itu med globala utmaningar och främja partnerskap,

– med beaktande av Europarådets parlamentariska församlings resolution 2509 (2023) och rekommendation 2257 (2023) *Transnational repression as a growing threat to the rule of law and human rights*,

– med beaktande av studien från juni 2025 från sitt generaldirektorat för unionens externa politik *Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states*[10],

– med beaktande av studien från januari 2026 från sitt generaldirektorat för unionens externa politik *Perpetrators and*

---

8 EUT C 347, 9.9.2022, s. 61.

9 EUT C, C/2023/1226, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.

10 Europaparlamentet, generaldirektoratet för unionens externa politik, enheten för analys av och stöd till extern politik, *Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states*, augusti 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

methods of transnational repression and possible counterstrategies[11],

– med beaktande av den sjunde rapporten från sessionen 2024–2025 i det brittiska parlamentets gemensamma utskott för mänskliga rättigheter, *Transnational repression in the UK*,

– med beaktande av den årsrapport – *Verfassungsschutzbericht 2024* – som det tyska federala inrikesministeriet offentliggjorde i juni 2025,

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A10-0142/2026), och av följande skäl:

A. Transnationellt förtryck är en avsiktlig, systematisk, riktad och repressiv praxis där regimer eller deras proxyaktörer rör sig över gränser och begår handlingar utanför sin territoriella jurisdiktion för att skrämma, hota, tysta, utöva tvång mot, kontrollera eller på annat sätt skada individer eller grupper som är bosatta utomlands, eller familjemedlemmar eller deras stödnätverk genom att använda ett brett spektrum av fysiska, psykiska, digitala, rättsliga, administrativa och andra medel, i strid med grundläggande rättigheter. Bland dem som utsätts för transnationellt förtryck finns tusentals demokratiförespråkare som tvingats fly från sina ursprungsländer på grund av inhemskt förtryck.

B. EU bygger på värden som respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna.

C. Transnationellt förtryck undergräver dessa grundläggande värden, bidrar till en manipulering av den offentliga debatten och innebär att grundläggande rättigheter och internationell rätt samt EU:s och medlemsstaternas suveränitet och säkerhet kränks. Ökade kränkningar av mänskliga rättigheter i ursprungsländerna går i många fall hand i hand med ökat transnationellt förtryck utomlands.

D. Transnationellt förtryck som begås på EU-medlemsstaternas territorier är en del av en bredare strategi för utländsk inblandning med syftet att försvaga demokratiska institutioner och samhällen och inkräktar direkt på unionens interna demokratiska utrymme genom att tysta röster, splittra samhällen och skapa rädsla och självcensur, samtidigt som EU:s yttre åtgärder undergrävs genom en

---

11 Europaparlamentet, generaldirektoratet för unionens externa politik, enheten för analys av och stöd till extern politik, *Perpetrators and methods of transnational repression and possible counterstrategies*, januari 2026, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

begränsning av möjligheterna för individer bosatta i EU att förespråka demokrati, mänskliga rättigheter och ansvarsskyldighet i länder utanför EU.

E. Transnationellt förtryck kan utgöra ett brott mot mänskligheten i den mening som avses i artikel 7 h[12] i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen, med beaktande av att sådana gärningar är systematiska och utbredda till sin karaktär.

F. Alla som är bosatta i EU, oavsett etniskt eller nationellt ursprung, åtnjuter lika rättigheter och skydd enligt EU-rätten, även de som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. De individuella rättigheterna för alla som är bosatta i EU måste skyddas och upprätthållas av behöriga nationella myndigheter och EU-myndigheter. Transnationellt förtryck kräver specifika åtgärder med de drabbade i centrum för att de befintliga bristerna i skyddet ska kunna överbryggas. Hanteringen av transnationellt förtryck främst som en fråga om säkerhet eller utländsk inblandning riskerar att skymma dess övriga dimensioner, begränsa åtgärdernas ändamålsenlighet och lämna individer och grupper som drabbas av transnationellt förtryck otillräckligt skyddade.

G. Utländska aktörer har bedrivit transnationellt förtryck mot individer och grupper som är bosatta i EU:s medlemsstater. Medlemsstaterna påverkas av transnationellt förtryck i varierande grad och uppvisar olika nivåer av medvetenhet, institutionell beredskap och tillgång till skyddsmekanismer. Förövarna verkar över gränserna och utnyttjar sådana skillnader mellan nationella rättsliga och institutionella ramar, vilket minskar genomslaget av isolerade nationella insatser.

H. Transnationellt förtryck berör ett antal olika politikområden och kräver därför ytterligare samordning. Taktiken bakom det transnationella förtrycket utnyttjar i många fall oklara ansvarsförhållanden mellan olika myndigheter och avdelningar.

I. Medlemsstaterna spelar en grundläggande roll när det gäller att förebygga, utreda och reagera på transnationellt förtryck. Splittrade nationella strategier och bristande samordning mellan medlemsstaterna försvagar EU:s förmåga att effektivt och enhetligt identifiera, förebygga och bekämpa transnationellt förtryck och är otillräckliga när det gäller att hantera företeelsens gränsöverskridande karaktär. Sådan splittring kan i praktiken förvärra otryggheten för berörda individer och grupper, bland annat genom att leda till ökad exponering, synlighet eller utsatthet för tvång från ursprungsstaternas sida. En starkare samordning på EU-nivå bör stödja och komplettera medlemsstaternas befogenheter på

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf.

området nationell säkerhet.

J. Uppgifter som samlats in under det senaste årtiondet visar att det transnationella förtrycket ökar stadigt i fråga om omfattning, geografisk räckvidd och sofistikering. Även antalet och typerna av aktörer som är involverade i transnationellt förtryck har ökat på grund av utkontrakteringen av förtryck till proxyaktörer, såsom nätverk för organiserad brottslighet, tidigare underrättelsetjänstemän och cyberaktörer, också inom EU:s medlemsstater. Detta innebär att möjligheterna till förnekande ökar, ansvarstillskrivningen kompliceras och förutsättningarna för ansvarsutkrävande undergrävs.

K. Transnationellt förtryck utnyttjar ofta den vanliga driften av värdstatens administrativa, finansiella och migrationsrelaterade system, inklusive efterlevnadsbaserade finansiella kontroller, strikta dokumentationskrav och splittrade metoder för datahantering. Till följd av detta riskerar EU:s institutioner och medlemsstater att få sina strukturer utnyttjade av förövarna, även i avsaknad av avsiktligt eller direkt samarbete med de förövande staterna. För att motverka transnationellt förtryck krävs därför en granskning av interna EU-förfaranden och nationella förfaranden för att förhindra att de utnyttjas för ändamål som syftar till förtryck.

L. Individer och grupper som utsätts för transnationellt förtryck spelar också en central roll när det gäller de första motåtgärderna, med sin unika kunskap om repressiv taktik, proxynätverk och föränderliga riskmönster. Ett meningsfullt samarbete med de berörda grupperna är därför avgörande för ett effektivt förebyggande arbete, tidig varning och utveckling av hållbara motstrategier.

M. Transnationellt förtryck får allvarliga och ihållande konsekvenser för människorättsförsvarare, journalister, advokater och politiska aktivister samt deras familjemedlemmar.

N. Transnationellt förtryck karakteriseras ofta felaktigt som en rad isolerade incidenter i stället för som en ihållande strategi inriktad på hela grupper. Frånvaron av fysiskt våld eller uppenbara trakasserier får inte jämställas med säkerhet eller frihet, eftersom tystande, rädsla, trauma och splittring ofta utgör det avsedda resultatet av transnationellt förtryck. Dessa kumulativa effekter av transnationellt förtryck kräver inte bara omedelbart skydd utan även tillgång till effektiva rättsmedel och gottgörelse. Även när de drabbade vinner är ersättningen i många fall symbolisk eller försenad eller verkställs inte.

O. Transnationellt förtryck påverkar individer på olika sätt beroende på deras kön, sexuella läggning, ras, etniska eller religiösa bakgrund och socioekonomiska ställning. Samverkande former av diskriminering och strukturella ojämlikheter i både

ursprungsländerna och värdstaterna kan bidra till de negativa effekterna av transnationellt förtryck. Kvinnor utsätts för särskilda former av transnationellt förtryck som kan ta sig uttryck i sexualiserade och sexistiska digitala angrepp riktade mot deras identitet, i syfte att skrämma, misskreditera och avskräcka dem från aktivism, vilket återspeglar ett bredare mönster av könsrelaterade övergrepp och trakasserier på nätet, och hbtqi+-personer är också oproportionerligt utsatta.

Transnationellt förtryck – trender, former och metoder

P. Transnationellt förtryck, även om det i grunden inte är något nytt, utvecklas fortlöpande i en utmanande miljö som kännetecknas av en försämrad situation för de mänskliga rättigheterna, begränsade grundläggande friheter och begränsningar av civilsamhällets demokratiska utrymme samt ett allt påstridigare agerande från vissa auktoritära regimers sida.

Q. De fysiska formerna av transnationellt förtryck inbegriper riktat dödande, bortföranden, våld, påtvingade återvändanden, påtvingade försvinnanden, deportationer och angrepp på egendom. 1 375 direkta fysiska incidenter registrerades av Freedom House i 107 målländer mellan 2014 och 2025.

R. Vissa regimer är kända för att använda hot eller betala samarbetspartner för att spela in deltagare i offentliga demonstrationer eller spionera på oliktänkare inom EU, vilket direkt påverkar utövandet av grundläggande rättigheter.

S. Auktoritära regimer utvecklar i denna digitala tidsålder alltmer sofistikerade förmågor på området digitalt transnationellt förtryck. Digitalt transnationellt förtryck inbegriper nättrakasserier, direkta hot, doxning, hackande, cyberattacker, desinformationskampanjer, smutskastning, anstiftan till hat mot oliktänkare i de länder de är bosatta i, bland annat genom användning av artificiell intelligens (AI), samt användning av spionprogram och annan övervakningsteknik för att övervaka, profilera, skrämma eller tysta individer utomlands, i kombination med traditionella metoder för transnationellt förtryck. Sådana metoder är i många fall svårhanterliga när det gäller ansvarstillskrivning, och de ligger ofta under de gängse trösklarna för att betraktas som brott. Dessa metoder är särskilt skadliga eftersom internetplattformar och digitala medier kan vara av avgörande betydelse – både privat och yrkesmässigt – för individer som har tvingats lämna sina länder till följd av politisk förföljelse. Framväxten av AI har exponentiellt ökat räckvidden för och inverkan av det transnationella förtrycket, också genom att göra det möjligt för myndigheterna att tillämpa ansiktsigenkänning, beteendeanalys och databehandling i realtid. Digitala hot mot det civila samhället betraktas som kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Sociala medier-företag och

onlineplattformar spelar en viktig roll i utformningen av onlinemiljön för människorättsförsvarare och människorättsaktivister. Avsaknaden av effektiva mekanismer för snabba insatser för att motverka doxning och riktade nättrakasserier gör att människorättsförsvarare löper större risk att utsättas för hot, övervakning och ytterligare transnationellt förtryck. Förordningen om digitala tjänster tillhandahåller verktyg som kan hantera vissa aspekter av transnationellt förtryck, särskilt när det gäller samordnade trakasserier och desinformation.

T. Leverantörer av digitala tjänster, sociala medier och andra onlineplattformar, privata spionprogramsföretag och andra teknikföretag har vid olika tillfällen fungerat som möjliggörande faktorer för transnationellt förtryck. Vanliga plattformar såsom WeChat, Telegram, Facebook, X med flera används för att spåra oliktänkare som deltar i protester eller uttrycker sina åsikter på andra sätt. Företag som släpper ut övervakningsteknik på marknaden har ett ansvar för att förhindra att den används på olagliga sätt för politiska ändamål.

U. Illasinnade utländska aktörer missbrukar öppna sårbarheter i enheter för att infiltrera personlig eller yrkesmässig kommunikation. Flera fall under de senaste åren har visat att EU inte är rustat för att hantera situationer där spionprogram infiltrerar enheter. Spionprogram har använts av utländska aktörer för att övervaka såväl oliktänkare som offentliga tjänstemän. Den ökande övervakningen av människorättsförsvarare bör betraktas som en form av transnationellt förtryck eller tvång som möjliggörs genom övervakning. Användningen av spionprogram för transnationellt förtryck utgör ett allvarligt hot mot grundläggande rättigheter, demokratiska processer och valintegriteten.

V. Tvång genom proxyaktörer utgör en utbredd och särskilt skadlig form av transnationellt förtryck som inbegriper hot, trakasserier, frihetsberövande eller bestraffning av familjemedlemmar eller partner som fortfarande befinner sig i ursprungslandet, samt utnyttjande av diasporaevenemang eller diasporaorganisationer för att möjliggöra övervakning och hot mot gruppens medlemmar, och därigenom orsaka allvarlig psykisk skada och skapa incitament för självcensur. Tvång genom proxyaktörer kan också innebära att medlemmar av diasporagrupper tvingas utföra repressiva handlingar för statens räkning, vilket samtidigt gör dem till både drabbade och verktyg för transnationellt förtryck. Vissa medlemmar av diasporagrupper kan också användas som ett verktyg för att utöva transnationellt förtryck utan att tvingas. Det är viktigt att stärka identifieringen av de individer i diasporagrupperna som kan vara involverade i handlingar som utgör transnationellt förtryck.

W. För att deras förfrågningar ska framstå som mer trovärdiga förfalskar ofta de statliga myndigheter som ansvarar för

transnationellt förtryck anklagelser och framställer offer för transnationellt förtryck som förövare av brott. Förövare av transnationellt förtryck använder i allt högre grad rättegångar i den tilltalades utevaro, massrättegångar, förverkande av egendom och hot mot anhöriga som verktyg för förtryck av oliktänkare utomlands, och förhindrar därmed internationella resor och ett säkert återvändande, begränsar äganderätten och utövar indirekta påtryckningar genom de familjemedlemmar som fortfarande befinner sig i landet. Begränsningar av jurisdiktionen och sådana metoders extraterritoriella karaktär gör det särskilt svårt för värdländerna att förebygga, dokumentera och lagföra tvång genom proxyaktörer, vilket bidrar betydligt till de drabbades ovilja att rapportera incidenter.

X. Stater som deltar i transnationellt förtryck missbrukar ofta internationella och rättsliga samarbetsmekanismer, inbegripet framställningar om utlämning och förfrågningar om information, mekanismer för datadelning, ömsesidig rättslig hjälp, den ram som arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) tillämpar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt gruppens cybersäkerhetsramar och Interpols meddelanden eller diffusioner som används i samband med deras genomförande, för att lokalisera, frihetsberöva eller med tvång återsända individer på politiska grunder, varigenom repressiva regimer ges legitimitet, trots uttryckliga förbud mot politiskt missbruk enligt internationell rätt. Interpols purpurröda och silverbetecknade meddelanden är särskilt utformade som operativa verktyg utan individuella rättsmedel eller vägar till omprövning för de drabbade, vilket underlättar missbruk av dem i syfte att utöva transnationellt förtryck. Utbyte av Interpoluppgifter, även för röda meddelanden och diffusioner, kan innebära att de personer som de autokratiska aktörerna har siktat in sig på utsätts för fara. Antalet röda meddelanden och diffusioner från Interpol har ökat dramatiskt under det senaste årtiondet och utgör det viktigaste verktyget för förövare av transnationellt förtryck.

Y. De förövande staterna använder sig av administrativa och rörlighetsbaserade former av transnationellt förtryck genom övervakning och tvång från diplomatiska eller konsulära beskickningars sida, bland annat genom att upphäva eller vägra att förnya pass, neka konsulära tjänster eller återkalla medborgarskap, och därigenom tvinga individer att samarbeta med konsulära myndigheter eller förhindra resande. Nekandet av konsulära tjänster påverkar inte bara människorättsförsvarare och politiska aktivister utan även deras familjer.

Z. Finansiellt transnationellt förtryck inbegriper missbruk av FATF:s standarder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för att sprida falska anklagelser och åstadkomma efterlevnadsbaserade frysningar av konton och ”de-banking” (att bli nekad av banker). Sådana metoder innebär att de drabbade

individerna och organisationerna berövas såväl finansiering som finansiella tjänster, varigenom både deras möjligheter till försörjning och deras medborgerliga och politiska verksamhet undergrävs. Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (Amla) är en viktig skyddsenhet för EU som måste utveckla mekanismer för snabba insatser mot otillbörliga frysningar och spärrar och fastställa strikta gränser för datadelning med förövande stater.

AA. Administrativa förfaranden kan utnyttjas av förövande stater och deras möjliggörare, särskilt när det krävs tillgång till handlingar som utfärdats av ursprungslandet eller när tolkar används som proxyaktörer för att skrämma eller utöva tvång gentemot de drabbade.

Förövare, samarbete och proxystrukturer

AB. Efterforskningar som utförts på uppdrag av parlamentet och oberoende dataset visar att transnationellt förtryck är en global företeelse som mer än 25 procent av regeringarna runt om i världen medverkar i, med uppskattningsvis 3,5 miljoner människor i riskzonen och dokumenterade fall i över 100 länder, enligt undersökningar genomförda av Freedom House. Transnationellt förtryck utövas främst av auktoritära regimer. Bland de främsta förövarna av transnationellt förtryck i Europa och globalt ingår Ryssland, Kina, Iran och Belarus.

AC. Efterforskningar som utförts på uppdrag av parlamentet visar att en majoritet av de dokumenterade incidenterna av transnationellt förtryck inbegriper samarbete mellan ursprungs- och värdstater eller utnyttjande av miljöer med svag rättsstatlighet, bland annat genom missbruk av ramar för utlämning, samarbete inom brottsbekämpning och internationella organisationer.

AD. Transnationellt förtryck är ofta regionalt samlat, vilket tyder på informella eller formella samarbetsramar och gemensam praxis bland de förövande staterna och deras möjliggörare, inbegripet ömsesidigt verkställande av förtryck riktat mot grupper i exil samt europeiska medborgare och enheter.

AE. Ryssland utgör en av de mest aggressiva förövande staterna när det gäller transnationellt förtryck globalt sett och är samtidigt det ursprungsland som ansvarar för det största antalet dokumenterade incidenter inom EU, varvid man behandlar politisk utvandring som ett strategiskt hot och använder sig av metoder som mord, mordförsök, digital övervakning, trakasserier, kidnappningskomplotter, cyberattacker, fientliga underrättelseoperationer, utpressning, smutskastningskampanjer, hot mot diasporagrupper, stigmatisering, rättegångar i den tilltalades utevaro, tvång genom proxyaktörer och hot mot

familjemedlemmar samt systematisk användning av internationella rättsliga, finansiella samt cybersäkerhets- och brottsbekämpningsrelaterade samarbetsmekanismer som vapen. Ryssland står för en oproportionerligt stor del av de offentliga röda Interpolmeddelandena globalt, och ligger långt över nivåerna för andra staters jämförbara användning. Ryssland förlitar sig på bilaterala avtal om åklagarsamarbete med tredjeländer för att underlätta begäranden om utlämning av dess medborgare utomlands. Rysslands underrättelsetjänster har genomfört rekryteringskampanjer på nätet, ofta genom Telegram, för utförande av mord och terroristdåd, i många fall med inriktning på ryska diasporagrupper och politiska motståndare. Ryssland anlitar proxyaktörer, däribland Wagnergruppen, tjetjenska dödspatruller, kulturinstitutioner och, i vissa fall, strukturer som är knutna till den rysk-ortodoxa kyrkan, för utövande av transnationellt förtryck.

AF. Belarus utövar transnationellt förtryck i alarmerande skala, bland annat på EU:s territorium, särskilt genom fysiskt våld, missbruk av Interpols mekanismer, nekande av resehandlingar, användning av spionprogram, konsulära former av tvångsutövning, påtvingade återvändanden, beslagtagande av tillgångar samt hot. Belarus använder Interpols system för röda meddelanden för att rikta in sig på politiska motståndare i exil och riktar in sig på diasporagrupper och oliktänkare, även sådana som är bosatta i EU, genom brottmål, särskilda rättegångar i den tilltalades utevaro och tvång genom proxyaktörer.

AG. Kina svarar för det mest omfattande och systematiska transnationella förtrycket i hela världen, med stöd av vidsträckt extraterritoriell infrastruktur som inbegriper statsanpassade enheter, polisstationer utomlands, diasporagrupper, akademiska organisationer och studentorganisationer, mediekanaler och digitala nätverk, för att identifiera, övervaka, skrämma och utöva tvång mot individer inom diasporagrupper och deras partner genom övervakning, trakasserier, rättsliga och ekonomiska påtryckningar, missbruk av Interpols mekanismer, påtvingade återvändanden och hot mot familjemedlemmar. Kina använder tvångsåtgärder mot europeiska individer och enheter. Rapporter från människorättsförsvarare visar att Kina driver hemliga polisstationer och proxyaktörer på europeisk mark utan rättslig grund, vilket möjliggör övervakning och påtvingade återvändanden, bland annat genom hot mot anhöriga och, i vissa fall, bortföranden. De kinesiska myndigheterna utövar påtryckningar på akademiker för att stoppa forskning som anses vara känslig, bland annat om leveranskedjor och tvångsarbete, eller om Tibet och Taiwan, och riktar in sig på konstnärer genom att begära att evenemang som rör Taiwan ställs in. Kina är en ledande exportör av övervakningssystem, spionprogram och datadrivna polisverktyg, som används av andra auktoritära regimer för att övervaka och skrämma sina egna diasporagrupper utomlands. Hongkongs nationella säkerhetslag från

2020 och förordningen om skydd av den nationella säkerheten från 2024 bekräftar den extraterritoriella jurisdiktionen och har använts för att utöva transnationellt förtryck, bland annat genom att man riktat in sig på europeiska politiker med hot om åtal och utlämning, och utfärdat arresteringsorder och skottpengar mot aktivister och akademiker bosatta i EU. EU:s utlämningsarrangemang med Kina och Hongkong ger anledning till allvarlig oro.

AH. Iran har länge ägnat sig åt att utomlands förfölja personer som uppfattas som motståndare och utöva transnationellt förtryck inom EU, genom insatser riktade mot högsta myndighetsnivåer och utförda av underrättelseministeriet och Islamiska revolutionsgardet, inklusive dess Quds-styrka, med hjälp av taktik som inbegriper mord, bortföranden, påtvingade försvinnanden, trovärdiga hot om våld, digitalt transnationellt förtryck och utkontraktering av förtryck till organiserade kriminella grupper och andra proxyaktörer, bland annat genom hot mot journalister och oliktänkare, cyberövervakning, tvång mot anhöriga i Iran och dokumenterade mord och kidnappningskomplotter mot motståndare på europeisk mark. Sådana åtgärder hotar den allmänna säkerheten och kränker de grundläggande rättigheterna.

AI. Det globala EU-systemet för sanktioner avseende mänskliga rättigheter (”EU:s Magnitskijlag”) är ett viktigt instrument för att komma åt individer och enheter som är ansvariga för allvarliga kränkningar av samt brott mot de mänskliga rättigheterna i hela världen, inbegripet sådana som är inblandade i transnationellt förtryck. En effektiv och konsekvent användning av systemet kan bidra till avskräckning, ansvarsutkrävande och skydd av grundläggande rättigheter.

AJ. EU saknar för närvarande en gemensam definition, mekanismer för heltäckande uppgiftsinsamling och en samordnad, EU-omfattande institutionell strategi för att motverka transnationellt förtryck. Dessa komponenter saknas också utanför EU, vilket ger upphov till utmaningar när det gäller förebyggande, identifiering och effektiva politiska svarsåtgärder.

AK. Många former av transnationellt förtryck fångas sällan upp i den officiell statistiken på grund av att det är hemliga till sin karaktär. Transnationellt förtryck är i hög grad underrapporterat, även inom EU, eftersom personer som utsätts för transnationellt förtryck ofta fruktar vedergällning mot familjemedlemmar eller misstror myndigheterna på grund av tidigare erfarenheter i auktoritära sammanhang. Ytterligare hinder för rapportering inbegriper bristande medvetenhet och otillräcklig utbildning hos de brottsbekämpande och administrativa myndigheterna, avsaknad av tillgängliga och traumamedvetna rapporteringsmekanismer, språkbarriärer samt den kumulativa psykologiska belastningen av ihållande hot, övervakning och trakasserier. Många offer för

transnationellt förtryck avstår också från att rapportera fall av missbruk på grund av den lokala brottsbekämpningens ineffektivitet eller rädsla för att förvärra situationen. Denna strukturella underrapportering leder till en bestående brist på skydd för drabbade och grupper som utsätts för transnationellt förtryck, undergräver möjligheterna till evidensbaserat beslutsfattande och ansvarsutkrävande samt bidrar på så sätt till att de förövande staterna fortsätter att använda transnationellt förtryck med begränsad risk för exponering eller konsekvenser.

AL. Många av EU:s värdländer underlåter att ta sig an och fånga upp transnationellt förtryck under tröskeln för att betraktas som brott.

AM. I det nuvarande förslaget om det europeiska demokratiförsvaret nämns inte transnationellt förtryck.

Fastställande av en gemensam syn inom EU på transnationellt förtryck

1. Europaparlamentet anser att transnationellt förtryck utgör ett allvarligt och växande hot mot demokratin, en kränkning av de mänskliga rättigheterna och en form av utländsk påverkan som undergräver den demokratiska samhällsstyrningen, rättsstatens principer, de grundläggande rättigheterna och värdstaternas suveränitet och säkerhet samt deras möjligheter att säkerställa skydd för personer bosatta på deras territorium. Parlamentet understryker att dessa trender sannolikt kommer att intensifieras på grund av urholkningen av internationella normer och snabba tekniska förändringar, som också minskar kostnaderna för att utföra sådana handlingar.

2. Europaparlamentet fördömer i starkast möjliga ordalag alla former av transnationellt förtryck och utländsk påverkan, inbegripet sådana som tillämpas i EU:s medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna att transnationellt förtryck utgör en oacceptabel och olaglig praxis, i första hand utövad av auktoritära regimer, och att anamma en nolltoleransstrategi som kräver beslutsamma, samordnade och heltäckande åtgärder mot alla former av transnationellt förtryck som förekommer på EU:s territorium.

3. Europaparlamentet anser att avsaknaden av en tydlig definition av transnationellt förtryck bidrar till underrapportering, begränsar möjligheten till effektiva politiska svarsåtgärder och hindrar användningen av verktyg för ansvarsutkrävande, inbegripet sanktionsmekanismer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen, rådet och medlemsstaterna att anta en gemensam EU-definition av transnationellt förtryck baserat på den definition som anges i detta betänkande och tidigare betänkanden från parlamentet och att systematiskt integrera denna definition i alla EU:s politiska åtgärder

och instrument, bland annat när det gäller yttre åtgärder, rättsliga och inrikes frågor, digital politik, finansiell reglering och sanktionsramar, för att förhindra att EU:s rättsliga och administrativa ramar missbrukas i repressiva syften. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att kodifiera transnationellt förtryck i sin nationella lagstiftning.

4. Europaparlamentet definierar transnationellt förtryck som avsiktliga handlingar eller hot som stater, inbegripet repressiva eller auktoritära regimer, statsanknutna enheter eller enheter under inflytande eller påtryckningar av en stat, eller dess proxyaktörer, gör sig skyldiga till för att försvara och främja sina intressen genom att röra sig över gränser i syfte att skrämma, hota, tysta, utöva tvång mot, kontrollera eller på annat sätt skada individer eller grupper som är bosatta utomlands, eller deras stödnätverk och familjemedlemmar.

5. Europaparlamentet noterar med oro att ett brett spektrum av individer och grupper utsätts för transnationellt förtryck, bland annat oliktänkare, journalister, aktivister, akademiker och medlemmar av diasporagrupper och deras familjer. Parlamentet erkänner att transnationellt förtryck sträcker sig bortom diasporagrupper och även riktar sig mot organisationer och personer som försvarar eller bistår de drabbade, inbegripet sådana som inte har någon nationell koppling till den förövande staten. Parlamentet uttrycker allvarlig oro över civilsamhällets krympande demokratiska utrymme och tystandet av exilgrupper, vars röster är mycket viktiga när det gäller att dokumentera situationen för och brott mot de mänskliga rättigheterna.

6. Europaparlamentet understryker att transnationellt förtryck omfattar ett brett spektrum av ständigt expanderande tvångsmetoder, inbegripet men inte begränsat till

   a) fysiskt transnationellt förtryck, till exempel riktat dödande, bortföranden, våld, påtvingade återvändanden, påtvingade försvinnanden, deportationer och angrepp på egendom,

   b) rättsligt och administrativt missbruk – till exempel missbruk av konsulära tjänster, utlämningsförfaranden och förfaranden för ömsesidig rättslig hjälp –, rättegångar i den tilltalades utevaro, missbruk av internationella meddelandesystem, frysning av tillgångar och begränsning av tillgången till banktjänster och finansiella tjänster, grundlösa åtal, selektiv lagföring, nekande av tillstånd, licenser eller godkännanden utan giltigt skäl, eller godtyckliga böter eller påföljder,

   c) icke-fysiska tvångsmetoder, till exempel digital övervakning, hot, skrämseltaktik, digitala trakasserier, missbruk av spionprogramsteknik, hackande, utpressning, anklagelser om terrorism eller undergrävande av statens säkerhet, trakasserier

av anhöriga och tvång genom proxyaktörer – inbegripet genom diplomatiska eller konsulära beskickningar, organiserade kriminella nätverk, privata aktörer eller statsanpassade och statsanknutna enheter verksamma utomlands.

7. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna för närvarande påverkas av transnationellt förtryck i varierande grad och uppvisar olika nivåer av medvetenhet, institutionell beredskap och skyddsmekanismer. Parlamentet betonar dock att eftersom förövarna verkar över gränserna och utnyttjar skillnader mellan de nationella systemen kan transnationellt förtryck inte hanteras på ett effektivt sätt genom isolerade nationella insatser, utan kräver därför engagemang och beredskap från samtliga medlemsstater, inom en samordnad EU-ram.

Stärkande av EU:s samordning, uppgiftsinsamling och institutionella insatser

8. Europaparlamentet betonar att transnationellt förtryck är kraftigt underrapporterat, även om insamling av tillförlitliga uppgifter är avgörande för att man ska kunna förstå dess omfattning. Parlamentet noterar att personer som utsätts för transnationellt förtryck kan vara ovilliga att rapportera incidenter eftersom de fruktar vedergällning mot familjemedlemmar, misstror myndigheterna på grund av erfarenheter i auktoritära länder eller möter språkbarriärer.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) att i samarbete med relevanta EU-organ, däribland Europol, inrätta en EU-mekanism för insamling, övervakning och rapportering av uppgifter om transnationellt förtryck för incidenter inom EU och globalt som skulle göra det möjligt för offentliga myndigheter och berörda parter att lämna synpunkter och som kommissionen och medlemsstaterna skulle kunna använda för att utforma, vidareutveckla och utvärdera sin politik för att motverka transnationellt förtryck. Parlamentet betonar behovet av gemensamma metoder och säkerställande av samarbete på detta område med likasinnade partner. Parlamentet betonar att rapporteringskanalerna bör vara flerspråkiga och traumamedvetna, samtidigt som både ett robust dataskydd och konfidentialiteten säkerställs.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att brottsliga och icke-brottsliga gärningar som har en aspekt av transnationellt förtryck konsekvent registreras som sådant i hela EU, och att relevanta myndigheter är utrustade för att identifiera dimensionen av transnationellt förtryck.

11. Europaparlamentet betonar behovet av stark kryptering och strikta skyddsåtgärder för att säkerställa att obehöriga aktörer inte kan

avlyssna, missbruka eller komma åt information som delas genom dessa kanaler, och att de drabbade inte utsätts för ytterligare skada.

12. Europaparlamentet betonar att rapporter som mottas via dessa kanaler bör bedömas snabbt och, när så är lämpligt, följas av konkreta åtgärder från de behöriga myndigheternas sida, inbegripet utredningar och insatser för att identifiera eventuella kopplingar till utländska underrättelseaktörer.

13. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll som organisationer i det civila samhället spelar när det gäller att dokumentera de mest undanskymda formerna av transnationellt förtryck, däribland digital övervakning, ekonomiskt förtryck, administrativa trakasserier och tvång genom proxyaktörer. Parlamentet betonar att den nuvarande insamlingen av uppgifter om transnationellt förtryck fortfarande i första hand bygger på icke-statliga källor, varav många lider av allvarliga finansieringsbegränsningar, vilket ökar behovet av övervakningsmekanismer på medlemsstatsnivå och EU-nivå. Parlamentet framhåller på nytt behovet att stödja det civila samhället, journalister, visselblåsare och andra som upptäcker mekanismer för transnationellt förtryck och relaterade fall, i och med att de i många fall utsätter sig för stora personliga risker.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att upprätthålla nära kontakt med de diasporagrupper som är mest utsatta för transnationellt förtryck. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge medlemsstaterna vägledning och rekommendationer om hur de ska skydda riskgrupper i exil.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla specialiserad utbildning för brottsbekämpande myndigheter, rättsliga myndigheter, finansmyndigheter, cybersäkerhetsmyndigheter, invandringsmyndigheter och asylmyndigheter i identifiering och hantering av transnationellt förtryck. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att involvera utsatta grupper i utformningen och genomförandet av sådan utbildning.

16. Europaparlamentet efterlyser med kraft en övergripande ram för att hantera splittringen i de nationella insatserna och säkerställa samordning och informationsutbyte mellan EU:s institutioner och byråer, medlemsstaterna, nationella människorättsinstitutioner och berörda parter. Parlamentet betonar behovet av ett förstärkt samarbete mellan olika tjänsteavdelningar och en strukturerad politisk dialog för att säkerställa konsekventa och effektiva svarsåtgärder från EU:s sida.

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utse nationella kontaktpunkter för transnationellt förtryck med uppgift att samordna mellan relevanta myndigheter på alla nivåer.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta regelbundet utbyte mellan medlemsstaterna genom ett nätverk av dessa nationella kontaktpunkter för transnationellt förtryck, så att de kan utbyta erfarenheter, uppgifter om trender, god praxis och tillvaratagna erfarenheter. Parlamentet vill att dessa kontaktpunkter regelbundet ska bjudas in till möten i det europeiska centrumet för demokratisk resiliens. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa systematisk rapportering till kommissionen om utvecklingen på nationell nivå och att stärka samordningen av nationella åtgärder i syfte att på ett effektivare sätt hantera den gränsöverskridande dimensionen av transnationellt förtryck.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att årligen offentliggöra en allmän rapport om transnationellt förtryck som påverkar EU och att därvid bedöma trender, mönster och framväxande risker, inbegripet underrapporterade former av denna företeelse, till exempel digitalt förtryck, ekonomiskt förtryck, administrativa trakasserier och tvång genom proxyaktörer.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om att uppdatera Europols och Eurojusts mandat för att mer effektivt motverka transnationellt förtryck. Parlamentet uppmanar Europol och Eurojust att prioritera ett nära samarbete och informationsutbyte mellan EU:s medlemsstater för att ta itu med transnationellt förtryck och säkerställa bättre informationsutbyte, bland annat genom särskild utbildning, samt riktade hotbedömningar med avseende på transnationellt förtryck.

21. Europaparlamentet uppmanar unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och utrikestjänsten att stärka samordningen inom EU:s befintliga utrikespolitiska instrument för att mer effektivt motverka transnationellt förtryck, bland annat genom att stärka EU:s närvaro i länder utanför EU och genom att stärka kontaktpunkterna i EU:s delegationer för att ta upp fall av transnationellt förtryck i länder utanför EU.

22. Europaparlamentet uppmanar rådet att utse en samordnare för kampen mot transnationellt förtryck, som skulle kunna fungera som en central kontaktpunkt och bidra till utvecklingen av en övergripande EU-strategi mot transnationellt förtryck. Parlamentet anser att denna samordnare bör involveras i och komplettera arbetet vid det europeiska centrumet för demokratisk resiliens.

23. Europaparlamentet betonar att alla former av uppgiftsinsamling, stöd till de drabbade, skyddsåtgärder och alla andra mekanismer som syftar till att bekämpa transnationellt förtryck bör beakta de särskilda risker som minoriteter i fråga om ras, etnicitet och religion samt hbtqi+-personer utsätts för, och bör präglas av kulturell kompetens och systematiskt beakta könsspecifika effekter och

samverkande sårbarheter.

Stärkande av skyddet och stödet för personer som utsätts för transnationellt förtryck

24. Europaparlamentet efterlyser en heltäckande, intersektionell strategi med de drabbade i centrum för skydd av och stöd till personer som utsätts för transnationellt förtryck, med en kombination av omedelbara och långsiktiga skyddsåtgärder och skräddarsytt stöd för personer som löper förhöjd risk. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen och medlemsstaterna att för kvinnor och hbtqi+-grupper som drabbas av transnationellt förtryck anta könsanpassade skyddsåtgärder.

25. Europaparlamentet framhåller behovet av förebyggande, skydd, stabilisering, ansvarsskyldighet och avskräckande åtgärder, och behovet att ta itu med befintliga luckor i skyddet, inbegripet tillgång till rättsligt och administrativt stöd och även psykosocialt stöd. Parlamentet betonar vidare behovet att utveckla förmågor till snabba insatser inom de behöriga myndigheterna.

26. Europaparlamentet framhåller de allvarliga psykologiska, sociala och säkerhetsmässiga konsekvenserna av transnationellt förtryck för de drabbade och deras familjer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna den psykosociala skadan som en inneboende del av det transnationella förtrycket och att säkerställa tillgång till flerspråkigt och traumamedvetet stöd för psykisk hälsa. Parlamentet påminner i detta avseende om konsekvenserna av strategiska rättsprocesser för att hindra offentlig debatt och den psykologiska börda som dessa orsakar för journalister, liksom rättsliga påtryckningar för akademiker.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna missbruk av rättssystem som en form av transnationellt förtryck och att säkerställa att offer för transnationellt förtryck har tillgång till specialiserad rättslig hjälp samt effektiva, proportionella och verkställbara rättsmedel och skadestånd, inbegripet gottgörelse och ersättning från förövarna, för rättegångskostnader till följd av rättegångsmissbruk eller okynnesprocesser.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla riktat stöd som gör det möjligt för personer som utsätts för transnationellt förtryck att fortsätta sin yrkesmässiga och medborgerliga verksamhet, och att säkerställa ett effektivt och snabbt skydd för dem som väljer att offentligt dokumentera eller rapportera övergrepp. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang

EU:s direktiv mot munkavleprocesser[13]. Parlamentet anser att liknande åtgärder bör vidtas för att skydda den akademiska friheten från yttre påtryckningar.

29. Europaparlamentet uppmanar brottsbekämpande myndigheter och säkerhetsmyndigheter att få till stånd fortlöpande uppsökande insatser och tillförlitliga kommunikationskanaler gentemot grupper som drabbas av transnationellt förtryck och strukturer för samhällskontakter för att öka medvetenheten, underlätta säker rapportering och förbättra förståelsen av framväxande mönster av transnationellt förtryck, inbegripet beteenden som inte når upp till trösklarna för att betraktas som brott.

30. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att erkänna och stödja drabbade individer och grupper eftersom dessa spelar en central roll när det gäller de första motåtgärderna. Parlamentet erkänner den roll som journalister i exil spelar som viktiga allierade i arbetet med att motverka auktoritär propaganda och utländsk informationsmanipulation och inblandning. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra EU:s strategi för det civila samhället och uppmuntrar till bättre samarbete och informationsutbyte mellan det civila samhället, EU-institutionerna och medlemsstaterna.

31. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att uppdatera EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati och EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare i syfte att uttryckligen inkludera frågan om transnationellt förtryck, inbegripet skydd och stöd för människorättsförsvarare i exil och diasporagrupper.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa förutsägbar finansiering för sådant stöd till de drabbade, bland annat inom ramen för instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen, programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden och Horisont Europa.

Förebyggande och hantering av specifika former av transnationellt förtryck

Fysiskt transnationellt förtryck

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att utveckla nya eller anpassa befintliga mekanismer för att hantera

---

13 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1069 av den 11 april 2024 om skydd för personer som deltar i den offentliga debatten mot uppenbart ogrundade anspråk eller rättegångsmissbruk (strategiska rättsprocesser för att hindra offentlig debatt) (EUT L, 2024/1069, 16.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

den gränsöverskridande karaktären hos fysiskt transnationellt förtryck, inbegripet övervakning, tvång, överfall och försök till bortföranden, för att säkerställa att sådana handlingar systematiskt identifieras, utreds och behandlas som statsanknutet förtryck snarare än isolerade brott.

Digitalt och teknikunderstött transnationellt förtryck

34. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att erkänna, förebygga och bekämpa digitala former av transnationellt förtryck, såsom censur, desinformation, smutskastningskampanjer, trakasserier och hot på nätet, underlättade genom mekanismer på onlineplattformar, inbegripet engagemangsbaserade rekommendationssystem, falska konton och nätverk med bottar. Parlamentet betonar vikten av att erkänna den särskilda utmaning som könsbaserat digitalt transnationellt förtryck utgör och de specifika konsekvenser som denna typ av förtryck får för kvinnor som utsätts för transnationellt förtryck. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta transnationellt förtryck vid upprätthållandet av den befintliga ramen av relevant EU-lagstiftning, inbegripet förordningen om digitala tjänster, förordningen om artificiell intelligens[14] och förordningen om produkter med dubbla användningsområden[15], för att säkerställa ett robust upprätthållande, stränga exportkontroller och mekanismer för ansvarsutkrävande.

35. Europaparlamentet uppmanar med kraft digitala plattformar att vidta effektiva åtgärder för att begränsa och hantera hot om digitalt transnationellt förtryck. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en bedömning av huruvida digitalt transnationellt förtryck uppfyller kriterierna för inkludering i verksamhet som har negativa effekter på ”grundläggande rättigheter” enligt definitionen i förordningen om digitala tjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt effekterna av transnationellt förtryck i de kommande översynerna av de riktlinjer när det gäller riskbedömning och riskreducerande åtgärder som är tillämpliga på mycket stora onlineplattformar, bland annat genom att undersöka de systemrisker som plattformar som WeChat och TikTok

---

14 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689 av den 13 juni 2024 om harmoniserade regler för artificiell intelligens och om ändring av förordningarna (EG) nr 300/2008, (EU) nr 167/2013, (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 och (EU) 2019/2144 samt direktiven 2014/90/EU, (EU) 2016/797 och (EU) 2020/1828 (rättsakt om artificiell intelligens) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

15 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821 av den 20 maj 2021 om upprättande av en unionsordning för kontroll av export, förmedling, transitering och överföring av samt tekniskt bistånd för produkter med dubbla användningsområden (EUT L 206, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

medför.

36. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den användning av AI som ett verktyg för transnationellt förtryck som länder utanför EU och deras proxyaktörer gör sig skyldiga till, bland annat genom AI-baserad digital övervakning, införande av spionprogram, nätfiske och angrepp från hackare, doxning, automatiserade nättrakasserier och samordnade desinformationskampanjer på sociala medier. Parlamentet uppmanar kommissionens AI-kontor att ytterligare bedöma effekterna av AI på transnationellt förtryck och att föreslå konkreta skyddsåtgärder för att förhindra missbruk av AI-system på sätt som möjliggör övervakning, tvång eller förtryck över gränserna.

37. Europaparlamentet betonar att rätten till säker och privat kommunikation är grundläggande. Parlamentet fördömer skarpt den användning av spionprogram och övervakningsteknik mot individer i EU som länder utanför EU och deras proxyaktörer gör sig skyldiga till. Parlamentet noterar med oro dokumenterade fall där privata företag utvecklar och exporterar avancerade spionprogram och digitala övervakningsverktyg som används för att utöva transnationellt förtryck.

38. Europaparlamentet påminner om rapporten från parlamentets undersökningskommitté för utredning av användningen av Pegasus och liknande spionprogram (PEGA), som innehöll rekommendationer om bekämpning av olaglig användning av spionprogram, i synnerhet inkräktande spionprogram. Parlamentet beklagar att kommissionen hittills inte har anammat rekommendationerna, även om problemen kvarstår. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna och kommissionen att genomföra rekommendationerna från parlamentets PEGA-kommitté, och att stärka skyddet mot spridning och missbruk av spionprogram, och motverka brister i den nationella lagstiftningen genom bättre verkställande av EU-lagstiftningen, såsom penningtvättsdirektivet[16], upphandlingsreglerna och förordningen om produkter med dubbla användningsområden. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att säkerställa strikt tillsyn av spionprogramsmarknaderna, effektiva mekanismer för ansvarsutkrävande samt kriminalisering av olaglig uppgiftsinsamling som utförs på utländska staters vägnar i strid med EU-rätten.

39. Europaparlamentet vill att teknikföretag och andra privata aktörer ska hållas ansvariga om de underlättar transnationellt förtryck, till

---

16 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

exempel genom underlåtenhet att begränsa riskerna för de grundläggande rättigheterna för individer som är bosatta i EU, särskilt när det gäller användningen av dessa appar för statligt sponsrad övervakning, censur av politiska yttranden och underlättande av transnationellt förtryck gentemot diasporagrupper. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att mycket stora onlineplattformar och sökmotorer tillämpar människorättsbaserad innehållsmoderering. Parlamentet uppmanar dessa plattformar att inrätta mekanismer för snabba insatser för individer i riskzonen, inbegripet prioriterade rapporteringskanaler, snabb mänsklig granskning, skydd mot godtyckligt avlägsnande av innehåll och effektiva åtgärder mot doxning, övertaganden av konton och samordnade trakasserier på nätet.

Tvång genom proxyaktörer och familjebaserat förtryck

40. Europaparlamentet erkänner repressalier mot familjemedlemmar till individer i exil – inom EU eller i länder utanför EU – som en distinkt och allvarlig form av transnationellt förtryck. Parlamentet vill att familjeinriktade former av hot, förvar, konfiskering av egendom, reseförbud och liknande metoder systematiskt ska tas upp inom EU:s ramar för övervakning, sanktioner och diplomatiska insatser.

41. Europaparlamentet betonar att familjeåterförening och andra skyddsalternativ minskar exponeringen för tvång genom proxyaktörer.

Åtgärder mot strukturer som möjliggör transnationellt förtryck

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att identifiera, bedöma och minska förekomsten av sådana strukturella sårbarheter i administrativa, rättsliga och finansiella system på EU-nivå och nationell nivå som kan utnyttjas för transnationellt förtryck, också i samband med konsulära tjänster.

43. Europaparlamentet uppmuntrar EU-institutionerna och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förhindra risken för att deras strukturer missbrukas av förövare av transnationellt förtryck, vilket skulle kunna inbegripa införande av riskmedvetna skyddsåtgärder, alternativa förfaranden vid behov och ökad tillsyn över rättsliga, administrativa och finansiella infrastrukturer, däribland konsekvensbedömningar avseende grundläggande rättigheter, system för uppehållstillstånd för investerare och ramar för bekämpning av penningtvätt, i syfte att förhindra att de missbrukas av förövare samt säkerställa ansvarsskyldighet.

44. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att strikt kontrollera och i förekommande fall återkalla uppehållstillstånd kopplade till investeringar och liknande arrangemang för ”guldvisum” för personer som enligt trovärdiga källor är knutna till

regimer eller nätverk kända för att utöva transnationellt förtryck, i syfte att förhindra att förövare och möjliggörare förvärvar EU-uppehållstillstånd som underlättar olaglig verksamhet.

Missbruk av internationella samarbetsmekanismer

45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vara fortsatt vaksamma och avslå, dokumentera och rapportera informella, tvingande eller utomrättsliga begäranden från utländska myndigheter om att övervaka, gripa, införa begränsningar mot, skrämma eller lämna över personer i exil eller medlemmar av diasporagrupper, inbegripet när sådana begäranden förmedlas genom diplomatiska kanaler. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang skärpt granskning i fråga om personer som riskerar att utsättas för transnationellt förtryck. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att avstå från att utlämna offer eller potentiella offer för transnationellt förtryck och att säkerställa deras skydd inom EU.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att brottsbekämpande myndigheter, rättsliga myndigheter och andra berörda myndigheter som tar emot uppgifter från Interpol och genomför bilaterala samarbetsavtal med länder som misstänks för transnationellt förtryck har genomgått lämplig utbildning för att identifiera och bedöma riskerna för missbruk.

47. Europaparlamentet betonar att en hantering av missbruket av Interpol kräver att man i nationell lagstiftning och operativ vägledning bekräftar att Interpolmeddelanden och diffusioner inte omfattas av samma granskning som arresteringsorder innan de utfärdas och inte bör behandlas som likvärdiga med arresteringsorder. Parlamentet betonar att villkoren och bedömningarna för Interpols korrigerande åtgärder bör omprövas inom ramen för arbetet mot transnationellt förtryck.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på EU-nivå inrätta en överklagandemekanism för oegentliga röda Interpolmeddelanden, att överväga att avbryta samarbetet i fall där det finns farhågor om bristfälliga rättsförfaranden eller rättegångar i den tilltalades utevaro tillämpas och att vägra erkännande eller bistånd med avseende på förfrågningar från förövande stater till dess att rättsväsendets oberoende har återställts.

49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom Interpol verka för ett årligt offentliggörande av detaljerad statistik för varje typ av meddelande och diffusion, uppdelad efter utfärdande stat och med angivande av antal och skäl för godkännanden, avslag och raderingar.

50. Europaparlamentet efterlyser lämpliga reformer och resurser för att tillhandahålla långsiktiga lösningar som förhindrar politiskt

motiverade röda meddelanden och diffusioner för att få till stånd gripanden, inbegripet fastställande av riktmärken för att förhindra missbruk av Interpols meddelandesystem samt bättre granskning av regeringar som uppvisat dåliga resultat när det gäller mänskliga rättigheter och transnationellt förtryck.

Finansiella och administrativa instrument för förtryck

51. Europaparlamentet uppmanar EU:s finansiella tillsynsmyndigheter och relevanta tillsynsmyndigheter att erkänna att efterlevnaden av den ram som FATF tillämpar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt gruppens cybersäkerhetsramar kan missbrukas som ett verktyg för transnationellt förtryck för att angripa det civila samhället och dess givare, journalister och diasporagrupper, affärsmän och deras enheter, partner och individer. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och rättsväsenden att samarbeta med de finansiella tillsynsmyndigheterna för att bidra till att förhindra och hantera missbruk av finansiella system och resedatabaser som används för att underlätta transnationellt förtryck.

52. Europaparlamentet uppmanar EU:s finansiella tillsynsmyndigheter, inbegripet Amla, att utveckla skyddsåtgärder för att förhindra sådan manipulation, inbegripet kontroller före frysning, och lämpliga granskningss- och dataskyddsåtgärder.

53. Europaparlamentet uppmanar EU:s finansiella tillsynsmyndigheter att utveckla prövningsmekanismer med de drabbade i centrum för att avhjälpa finansiell manipulation och långsiktig skada, inbegripet offentliga korrigeringsmekanismer. Parlamentet efterlyser ökad samordning mellan finansiella tillsynsmyndigheter, enheter och relevanta tillsynsmyndigheter samt de relevanta EU-organ som arbetar för att motverka transnationellt förtryck.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta mekanismer som säkerställer garanterad tillgång till grundläggande banktjänster för individer som enligt trovärdiga källor riskerar att utsättas för transnationellt förtryck samt nödåtgärder för finansiell kontinuitet eller likviditetsmekanismer där förtrycket leder till plötsliga frysningar av tillgångar.

55. Europaparlamentet uppmanar finansunderrättelseenheterna att identifiera och systematiskt analysera finansiella mönster med koppling till transnationellt förtryck och rapportera relevanta resultat till nationella och EU-omfattande samordningsnav för transnationellt förtryck.

56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa specialiserad utbildning för brottsbekämpande myndigheter samt rättsliga, finansiella och cybersäkerhetsrelaterade myndigheter när

det gäller att identifiera finansiella mönster med koppling till transnationellt förtryck, inbegripet missbruk av verktyg med anknytning till FATF, Interpol och resedatabaser.

57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge vägledning till finansinstitut, säkerställa att deras nationella finanstillsynsmyndigheter har mandat att dela de uppgifter som de har tillgång till med brottsbekämpande myndigheter och rättsväsenden och inrätta en effektiv nationell mekanism för klagomål och omprövning.

Åtgärder för att skydda asyl- och migrationstjänster och konsulära tjänster från att missbrukas av förövare av transnationellt förtryck

58. Europaparlamentet framhåller att nekande av konsulära tjänster utgör en form av transnationellt förtryck som kan kopplas till hot, övervakning eller tvång. Parlamentet fördömer förövande staters användning av rörlighetsbaserade kontroller, inbegripet återkallande av pass, nekande av konsulära tjänster och andra begränsningar av rörligheten.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utfärda officiella riktlinjer för att motverka konsulärt tvång, och säkerställa att personer som utsätts för transnationellt förtryck inte behöver besöka sina nationella ambassader eller konsulat utomlands.

60. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att de individuella omständigheterna för sökande som är offer för transnationellt förtryck beaktas i vederbörlig ordning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och andra Schengenländer att tillämpa EU:s viseringskodex och handbok på ett konsekvent och flexibelt sätt för att tillgodose skyddsbehoven hos personer som utsätts för transnationellt förtryck.

Stärkande av de avskräckande åtgärderna och ansvarsskyldigheten

61. Europaparlamentet betonar behovet att öka kostnaderna för transnationellt förtryck och att stärka de avskräckande åtgärderna, bland annat genom effektiv utredning och lagföring av förövare och möjliggörare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa ett tydligt rättsligt ansvar för individer och enheter som medvetet underlättar eller drar nytta av handlingar inom ramen för transnationellt förtryck för utländska staters räkning. Parlamentet efterlyser vidare ett effektivt genomförande av företagens skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter, bland annat enligt direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet. Parlamentet anser att en adekvat åtgärd för att motverka den företeelse som växer fram i form av transnationellt förtryck från auktoritära regimers sida gentemot individer bosatta i EU är att visa att EU kan vara en avskräckande kraft. Parlamentet uppmanar därmed eftertryckligen EU att fortsatt

öka sina egna försvarsförmågor och minska beroendena.

62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka de förebyggande åtgärderna och åtgärderna för ökad ansvarsskyldighet, också genom att kontrollera diplomater, officiell personal i de involverade länderna, tolkar, företrädare för lobbyister och andra berörda aktörer när det gäller deras medverkan i transnationellt förtryck inför ackrediteringen, och att införa lämpliga åtgärder – däribland utvisningar, inreseförbud eller upphävande av ackreditering – mot individer som är ansvariga för sådana handlingar. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att utbyta relevant information med partnerländerna för att förhindra återackreditering eller fortsatt missbruk. Parlamentet uttrycker behovet att erkänna riskerna med att det transnationella förtrycket infiltrerar grupper av demokratiska oppositionella utomlands, och att vidta samordnade, kollektiva åtgärder för att förebygga och motverka sådan verksamhet.

63. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att övervaka förövande staters eller statsanknutna aktörers missbruk av rättsliga mekanismer eller brottsbekämpningsmekanismer. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att på grundval av tillräckliga bevis överväga att införa försiktighetsåtgärder mot sådana stater.

64. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att deras rättsliga ramar förbjuder ingrepp i rättigheter som skyddas enligt konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, även när sådana handlingar utförs för en utländsk makts räkning, och att denna inblandning betraktas som en försvårande faktor vid påföljdsbestämningen för relaterade brott.

65. Europaparlamentet uppmanar rådet att undersöka möjligheten att identifiera transnationellt förtryck som allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag i enlighet med artikel 83 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i syfte att fastställa gemensamma EU-regler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder när så är lämpligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta initiativ till lagstiftning för att harmonisera förbudet mot utländsk övervakningsverksamhet inom EU, särskilt sådan verksamhet som utgör transnationellt förtryck.

66. Europaparlamentet uppmanar brottsbekämpande myndigheter och rättsväsenden att utreda och lagföra handlingar som utgör transnationellt förtryck i form av brott mot mänskligheten enligt Romstadgan.

67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med kommissionen och utrikestjänsten integrera risker för transnationellt förtryck i EU:s reseinformation och konsulära vägledning, bland

annat genom riktad reserådgivning för länder där trovärdiga bevis visar att statliga myndigheter eller proxyaktörer medverkar i transnationellt förtryck.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att säkerställa att man systematiskt överväger att föra upp individer och enheter som medverkar i transnationellt förtryck på förteckningen inom ramen för det globala EU-systemet för sanktioner avseende mänskliga rättigheter (”EU:s Magnitskijlag”), och att uttryckligen inkludera transnationellt förtryck som grund för uppförande på förteckningen inom ramen för EU:s kommande sanktionssystem för transnationell organiserad brottslighet.

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka investeringarna i kriminaltekniska, finansiella och digitala utredningar med anknytning till transnationellt förtryck för att identifiera, tillskriva ansvar för och dokumentera transnationellt förtryck, och att stödja rättsliga förfaranden som inletts av de drabbade.

70. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera utredning och nedmontering av nätverk för transnationellt förtryck, inbegripet proxyaktörer och kopplingar till organiserad brottslighet, genom förbättrad samordning mellan säkerhetsmyndigheter, rättsliga myndigheter och finansiella myndigheter.

Etablering av Europeiska unionen som en global ledare i kampen mot transnationellt förtryck

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att systematiskt integrera bekämpning av transnationellt förtryck i EU:s yttre åtgärder, inbegripet politiska dialoger och människorättsdialoger, engagemang med länder utanför EU och kandidatländer samt offentlig diplomati, och att ta upp frågor offentligt. Parlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att i internationella avtal och ramar för samarbete inkludera villkor för att förebygga missbruk av multilaterala och bilaterala samarbetsavtal i straffrättsliga frågor för utövande av transnationellt förtryck, inklusive möjligheten att avbryta tillämpningen.

72. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ta upp fall av transnationellt förtryck, inbegripet tvång genom proxyaktörer och familjebaserat förtryck i bilaterala förbindelser med förövande stater, och att kräva att sådana metoder ska upphöra.

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att stärka den strategiska kommunikationen om transnationellt förtryck, uttryckligen erkänna det som ett globalt hot, kraftfullt fördöma förövarna och signalera EU:s stöd till utsatta individer.

74. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att uttryckligen inkludera transnationellt förtryck i mandatet för EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter och att säkerställa att det tas upp i EU:s rapportering om mänskliga rättigheter.

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att systematiskt beakta risker för transnationellt förtryck när de utarbetar finansierings-, samarbets- och partnerskapsavtal med länder utanför EU.

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera transnationellt förtryck som en av kategorierna i sina rättsstatsrapporter och utvidgningsrapporter.

77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera frågan om transnationellt förtryck i genomförandet av den europeiska demokratiskölden, särskilt för det europeiska centrumet för demokratisk resiliens.

78. Europaparlamentet uppmanar framtida rådsordförandeskap att prioritera frågan om transnationellt förtryck på EU:s dagordning, underlätta utbyten av bästa praxis mellan medlemsstaterna och arbeta för att få till stånd ett meddelande från rådet där en konsekvent EU-strategi för bekämpning av transnationellt förtryck fastställs.

79. Europaparlamentet välkomnar G7-ledarnas uttalande om transnationellt förtryck och uppmanar rådet och kommissionen att ytterligare stärka samordningen på G7-, Europarådsnivå, OSSE- och FN-nivå, bland annat genom ett varaktigt engagemang i FN:s råd för mänskliga rättigheter och stöd till det arbete som utförs av kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter. Parlamentet vill dessutom att systematiska metoder för transnationellt förtryck från de förövande staternas sida ska beaktas vid utvärderingen av dessa länders deltagande i, och initiativ inom, mellanstatliga organ.

80. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att driva frågan om en Europarådskonvention om transnationellt förtryck.

81. Europaparlamentet är av den bestämda uppfattningen att EU bör ha en nära samordning med likasinnade partner, inbegripet genom utbyte av bästa praxis om lagstiftning, skydd av de drabbade, ansvarstillskrivning och sanktioner mot proxynätverk.

°

° °

82. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och

säkerhetspolitik och medlemsstaternas regeringar och parlament.